

Pro S. Agapito Martyre.
Lectio ij.

Agapitus Prænestinus, quindecimannos natus, Aureliano imperatore, martyrii cupidissimus, cum propter constantiam religionis, imperatoris jussu primum nervis diutissime caesus, deinde in tetrum carcerem conjectus esset, ut nihil omnino per quatuor dies gustaret, e custodia est eductus: et ardentibus carbonibus capiti ejus impositis, Deo agens gratias, iterum affectus verberebus, nudus ita pedibus suspensus est, ut ingens fumus e subiecto igne os ejus obrueret. Tum fervens aqua in ejus ventrem effusa est, maxillaeque confractae. Quo tempore iudex e tribunali lapsus, paulo post mortuus est. Ea re incenso imperatore, sanctum juvenem jubente feris objici, cum illae non auderent attingere, Praeneste gladio percussus est. Te Deum laudamus. 18.

In Laud. Commem. simplicis. Aña. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam aeternam custodit eam. V. Justus ut palma. Oratio ut supra. 736.

DIE XIX. AUGUSTI.
Die v. infra Octavam
Assumptionis B. M. V.
In I. Nocturno.

De Canticis canticorum.

Lectio j. Cap. v. c

Djuro vos filiae Jerusalem, si invenieritis dilectum meum, ut nuntiatis ei quia amore langueo. Qualis est dilectus tuus ex dilecto, o pulcherrima mulierum? qualis est dilectus tuus ex dilecto, quia sic adjurasti nos? Dilectus meus candidus et rubicundus, electus ex millibus. Caput ejus aurum optimum: Comae ejus sicut elatae palmarum, nigrae quasi corvus. Oculi ejus sicut columbae super rivulos aquarum, quae lacte sunt lotae, et resident juxta fluentia plenissima.

V. Vidi speciosam sicut columbam, ascendentem desuper rivos aquarum: cujus inestimabilis odor erat nimis in vestimentis ejus: * Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. V. Quae est ista, quae ascendit per desertum sicut virgula fumi, ex aromatibus myrrhae et thuris? — Et sicut dies.

Lectio ij. Cap. vj.

Dilectus meus descendit in hortum suum ad areolam aromatatum, ut pascatur in hortis, et lilia colligat. Ego dilecto meo, et dilectus meus mihi, qui pascitur inter lilia. Pulchra es amica mea, suavis, et decora sicut Jerusalem: terribilis ut castrorum acies ordinata. Averte oculos tuos a me, quia ipsi me avolare fecerunt. Capilli tui sicut grex caprarum, quae apparuerunt de Galaad. Dentes tui sicut grex ovium, quae ascenderunt de lavacro, omnes gemellis fetibus, et sterilis non est in eis.

V. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cyprissus in monte Sion: quasi myrrha electa, * Dedi suavitatem odoris. V. Et sicut cinnamomum et balsamum aromatizans. — Dedi.

Lectio iij.

UNA est columba mea, perfecta mea, una est matris suae, electa genitrici suae. Viderunt eam filiae, et beatissimam praedicaverunt: reginae et concubinae, et laudaverunt eam. Quae est ista, quae progreditur quasi aurora

consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol, terribilis ut castrorum acies ordinata? Descendi in hortum nucum, ut vidirem poma convallium, et inspicerem si florisset vinea, et geminassent mala punica. Nescivi: anima mea conturbavit me propter quadrigas Aminadab. Revertere, revertere Sulamitis: revertere revertere, ut in tueamur te. R. Quae. 722.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Bernardi Abbatis. Serm. j. de Assumpt. B. Mariae.

Lectio iij.

Irgo hodie gloriosa caelos ascendens, supernorum gaudia civium copiosis sine dubio cumulavit augmentis. Haec est enim, cujus salutationis vox et ipsos exsultare facit in gaudio, quos materna adhuc viscera claudunt. Quod si parvuli necdum nati anima liquefacta est, ut Maria locuta est: quid putamus, quatenam illa fuerit celestium exsultatio, cum et vocem audire, et videre faciem, et beata ejus frui praesentia meruerunt?

R. Ornatae monilibus filiam Jerusalem Dominus

concupívit : * Et vidéntes eam filíæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes : Unguéntum effúsum nomen tuum. *℞.* Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. — Et.

Lectio v.

SED et illud quis cogitare sufficiat, quam gloriósa hódie mundi Regína procésserit: et quanto devotiónis afféctu tota in ejus occúrsum cœlestium legiónum prodierit multítudo; quibus ad thronum glóriæ cánticis sit dedúcta; quam plácido vultu, quam seréna fácie, quam divínis ampléxibus suscepta a Filio, et super omnem exaltáta creatúram; cum eo honóre, quo tanta mater digna fuit; cum ea glória, quæ tantum decuit Filium?

℞. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. *℞.* Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. — Quia.

Lectio vj.

FELICIA prorsus óscula lábiis impréssa lacténtis, cui virgíneo mater

applaudébat in grémio. Verum numquid non felicióra censébitur, quæ ab ore sedéntis in dextera Patris hódie in beáta salutatióne suscepit, cum ascénderet ad thronum glóriæ, epithalámium canens, et dicens: Osculétur me ósculo oris sui? Christi generatióne, et Mariæ assumptiónem quis enarrábit? Quantum enim grátia in terris adépta est præ ceteris, tantum et in cœlis obtinet glóriæ singularis.

℞. Beáta es. 723.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. x. g.

IN illo témpore : Intrávit Jesus in quoddam castéllum : et mulier quædam Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et reliqua.

De Homília sancti Augustíni Episcopi. *Ex Sermone xxvij. de Verbis Dñi.*

Ransit labor multítudinis, et rémanet caritas unitátis.

Ergo, quod elégit María, non auferétur ab ea : a te autem Martha, quod elégisti, útique hoc séquitur, útique hoc subintelligitur, a te, quod elégisti, aufe-

rétur : sed bono tuo auferétur, ut quod mélius est, detur. Auferétur enim a te labor, ut réquies detur. Tu návigas, illa jam in portu est.

℞. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. *℞.* Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, ex quibus delectavérunt te filíæ regum in honóre tuo. — Proptérea.

Lectio viij.

Vidétis ergo, caríssimi, et quantum árbitor, jam intelligitis, in his duábus muliéribus, quæ ambæ fuérunt Dómino gratae, ambæ amábiles, ambæ discipulæ : vidétis ergo, et magnum áliquid intelligitis, quicúmque intelligitis, quod audíre et scire debétis étiam qui non intelligitis, in his duábus muliéribus duas vitas esse figurátas, præsentem et futúram, laboriósam et quiétam, ærumnósam et beatam, temporálem et ætérnam.

℞. Beáta es Virgo María, Dei Génitrix, quæ credidisti Dómino : perfécta sunt in te quæ dicta sunt tibi : ecce exaltáta es su-

per choros Angelórum : * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. *℞.* Ave María, grátia plena, Dóminus tecum. — Intercéde. Glória. Intercéde.

Lectio ix.

DUÆ sunt vitæ : de illis vos copiósius cogitáte. Quid hábeat hæc vita, non dico mala, non iníqua, non nefária, non luxuriósa, non ímpia ; sed laboriósas, et ærúmnis plena, timóribus castigáta, tentatióibus sollicita : hanc ipsam innocéntem vitam dico, qualem decébat habére Martham. Hanc ergo, quantum potéstis, inspícite : et de hac, ut dixi, copiósius, quam loquimur, cogitáte. Vita vero iníqua áberat ab illa domo, nec cum Martha erat, nec cum María : et si aliquándo fuit, Dómino intránte fugit. **Te Deum. 18.**
Vesperæ de sequenti.

DIE XX. AUGUSTI.

S. Bernardi

Abbatis et Eccles. Doct. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [97] præter seq. In utrisque Vesp. ad Magnif. Añs. O Doctor tibi : ecce exaltáta es su-

lumen, beáte Bernárde, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Amávit eum.

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ salutis beátum Bernárdum místrum tribuísti : præsta quæsumus, ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Commém. Oct. Assumpt. Aña. Hódie María. 726.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente, ut dictum est in Rubr. ante Domin. III. Augusti. 341.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Bernárdus, Fontánis in Burgúndia honésto loco natus, adolescens propter egrégiam formam veheménter sollicitátus a muliéribus, nunquam de senténtia coléndæ castitátis dimoveri pótuit. Quas diaboli tentatiónes ut effúgeret, duos et viginti annos natus monasterium Cisterciense, unde hic ordo incépit, et quod tum sanctitáte florébat, ingredi constituit. Quo Bernárdi consílio cógnito, fratres summó-

pere conáti sunt eum a propósito deterrére : in quo ipse eloquéntior ac felicior fuit. Nam sic eos, aliósque multos in suam perdúxit senténtiam, ut cum eo trigínta júvenes eámdem religiónem susciperint. Mónachus jejúnio ita déditus erat, ut quóties suméndus esset cibus, tóties torméntum subíre viderétur. In vigíliis étiam et oratióibus mirífice se exercébat : et christíanam paupertátem colens, quasi cœléstem vitam agébat in terris, ab omni caducárum rerum cura et cupiditáte aliénam.

℣. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

Glucébat in eo humilitas, misericórdia, benignitas : contemplatióni autem sic addíctus erat, ut vix sénsibus, nisi ad officia pietátis, uterétur : in quibus tamen prudéntiæ laude excellébat. Quo in stúdio occupátus, Ge-

nuensem ac Mediolanensem, aliósque episcopátus oblátos recusávit, professus se tanti officii múnere indignum esse. Abbas factus Claravallénsis, multis in locis ædificávit monasteria, in quibus præclára Bernárdi institútio ac disciplína diu víguit. Romæ, sanctórum Vincéntii et Anastásii monasterio ab Innocéntio secúndo Papa restitúto præfécit Abbátem illum, qui póstea Eugénius tertius summus Póntifex fuit, ad quem étiam librum misit de Consideratióne.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stollam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícám fidei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi.

Multa prætère scripsit, in quibus appáret, eum doctrína pótius divínitus trá dita, quam labóre comparáta, instructum fuisse. In summa virtútum laude exorátus a máximis princípibus de eórum componéndis controversiis, et de ecclesiasticis rebus constituéndis,

sæpius in Itáliam venit. Innocéntium item secúndum Póntificem máximum in confutándo schismate Petri Leónis, cum apud imperatórem, et Henricum Angliæ regem, tum in concílio Pisis cóacto, egrégie adjúvit. Dénique tres et sexaginta annos natus obdormívit in Dómino, ac miraculis illústris, ab Alexándro tertio Papa inter sanctos relátus est. Pius vero octávus Póntifex máximus ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consílio sanctum Bernárdum universális Ecclésiæ Doctórem declarávit et confirmávit, nec non Missam et Officium de Doctóribus ab ómnibus recitári jussit, atque indulgéntias plenárias quotánnis in perpétuum órdis Cisterciensium eccléas visitántibus die hujus Sancti festo concessit.

℣. Iste homo. [105]
*In iij. Nocturno, Homilia. Osténdit Dóminus. de Comm. Doct. j. loco. [93]
In Laud. fit Commém. de Octava Assumpt. Aña. Quæ est ista. 725.*

Vesp. a Capit. de sequenti.

DIE XXI. AUGUSTI.
S. Joannæ Franciscæ
Fremiot de Chantal,
Viduæ. Duplex.

Omnia de Communi nec
Virg. nec Mart. [144] præ-
ter sequentia.

Oratio.

OMnipotens et miséri-
cors Deus, qui beá-
tam Joánnam Franciscam
tuo amore succensam ad-
mirabili spiritus fortitú-
dine per omnes vitæ sé-
mitas in via perfectiónis
donásti, quique per illam
illustráre Ecclésiám tuam
nova prole voluísti : ejus
méritis et précibus con-
céde ; ut qui infirmitátis
nostræ cónciis de tua vir-
túte confidimus, celéstis
grátiae auxilió cuncta no-
bis adversántia vincá-
mus. Per Dóminum.

Commem. præced. Aña.
O Doctor. 743. **V.** Justum.
Deinde Octavæ Assum-
ptionis. 726.

In j. Nocturno, **Lectio-
nes de Scriptura occur-
rente.**

In II. Nocturno.

Lectio ib.

Quædam Francisca
Frémot de Chan-
tal, Divióne in Bur-
gúndia claríssimis orta na-
tálibus, ab ineunte ætate

exímie sanctitátis non ob-
scúras édedit significatió-
nes. Eam enim vix quin-
quennem nóbilem quem-
dam Calvinístam sólida
supra ætátem argumen-
tatióne perstrinxisse fe-
runt, collatúmque ab eo
munúsculum flammis illi-
co tradidisse in hæc ver-
ba : En quómodo hæréti-
ci apud íferos comburén-
tur, qui loquéndi Christo
fidem detréctant. Matre
orbáta, Deíparæ Vírginis
tutelæ se commendávit,
et fámulam, quæ ad mún-
di amórem eam alliciébat,
ab se rejécit. Nihil puerile
in móribus éxprimens, a
sæculi delíciis abhórrens,
martyriúmque anhélans,
religióni ac pietáti impén-
se studébat. Baróni de
Chantal núptui a patre
trádita, virtútibus ómni-
bus excoléndis óperam
dedit, líberos, fámulos,
aliósque sibi subjéctos in
fidei doctrína, bonisque
móribus imbúere sátá-
gens. Profúsa liberalitáte
páuperum inópiam suble-
vábat, annóna divinitus
non raro multiplicáta : quo
factum est, ut némini se
unquam Christi nómine
rogánti stipem abnegatú-
ram spopónderit.

R. Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et justí-
tiam : * Et dedúcet te
mirabiliter dextera tua.
V. Spécie tua et pulchritú-
dine tua, inténde, prospere
procéde, et regna. — Et
dedúcet.

Lectio v.

Viro in venatióne in-
terémpto, perfectióri-
s vitæ consílium iniens,
continéntiæ voto se ob-
strínxit. Viri necem non
solum æquo ánimo tulit,
sed in públicum indúlta
vénie testimónium occi-
soris filium e sacro fonte
suscípere sui victrix elé-
git. Mó dica fámilia, tenui
victu atque vestítu con-
ténta, pretiósas vestes in
pios usus convértit. Quid-
quid a domésticis curis
supéreat tēporis, préci-
bus, piis lectiõibus, labo-
rique impendébat. Nun-
quam addúci pótuit, ut
á alteras núptias, quamvis
útiles et honoríficas, ini-
ret. Ne autem a propósito
castimóniæ observándæ
in pósterum dimoverétur,
illius voto innováto, san-
ctíssimum Jesu Christi
nomen candénti ferro pé-
ctori inscúlpit. Ardéntius
in dies caritáte fervé-
scens, páuperes, derelictos

ægros, teterrimisque mor-
bis inféctos ad se addu-
cendos curábat ; eósque
non hospítio tantum exci-
piébat, solabátur, fové-
bat, verum étiam sórdi-
das eorúmdem vestes de-
purgábat, láceras reficié-
bat, et manántibus foetido
pure ulcéribus lábia ad-
movére non exhorrébat.

R. Dilexisti justítiam, et
odísti iniquitátem : * Pro-
ptérea unxit te Deus, Deus
tuus óleo lætítiæ. **V.** Pro-
pter veritátem, et mansue-
túdinem, et justítiam. —
Proptérea.

Lectio vij.

A Sancto Francisco Sa-
lésio, quo spiritus
moderatóre usa fuit, divi-
nam voluntátem edócta,
próprium paréntem, sóce-
rum, filium dénique ipsum,
quem étiam vocatióni ob-
sisténtem, sua e domo
egrédiens, pédibus calcá-
re non dubitávit, invicta
constántia deséruit, et sa-
cri institúti Visitatiónis
sanctæ Mariæ fundamén-
ta jecit. Ejus institúti le-
ges integérrime custodí-
vit, et ádeo paupertátis
fuit amans, ut vel neces-
sária sibi deesse gaudé-
ret. Christiánæ vero ánimo
demissiónis et obediéntiæ,

virtutum denique omnium perfectissimum exemplar se præbuit. Altióres in corde suo ascensiónes dispónens, arduíssimo efficiéndi semper id quod perfectius esse intelligeret, voto se obstrinxit. Denique, sacro Visitatiónis institúto ejus potissimum ópera longe latéque diffúso, verbo, exémplo et scriptis étiam divína sapiéntia refértis, ad pietátem et caritátem soróribus excitátis, méritis reférta et sacraméntis rite susceptis, Molínis anno millésimo sexcentésimo quadragésimo primo, die decimatertia Decémbris, migrávit ad Dóminum, ejúsque ánimam, occurrénte sancto Francisco Salésio, in cœlos deférri sanctus Vincéntius a Paulo procul distans aspéxit. Ejus corpus póstea Anécium translátum fuit : eámque miraculis ante et post óbitum claram Benedictus decimusquártus Beatórum, Clemens vero decimustértius Póntifex máximus albo Sanctórum adjécit. Festum autem ejúsdem die duodécimo Kaléndas Septémbris ab univérssa Ecclésia Clemens

decimusquártus Póntifex máximus celebrári præcépit.

R. Fallax grátia. [153]

In iij. Nocturno, Homil. Cœlorum regnum. de Comuni. [155]

In Laud. fit Commem. Octavæ Assumpt. Aña. Quæ est ista. 725.

Vesperæ de sequenti.

DIE XXII. AUGUSTI.

In Octava

Assumptionis B. M. V. Duplex.

Omnia ut in primis Vesperis Festi. 719.

Et fit Commem. præced.

Aña. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otíosa non comédit.

V. Diffúsa est grátia.

Pro Commem. SS. Timothei, Hippolyti et Symphoriani Martyrum, Aña. Istórum est enim regnum cœlorum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

V. Lætámini in Dño.

Oratio.

Auxílium tuum nobis Dómine, quæsumus, placátus impénde, et in-

tercedéntibus beátis Martyribus tuis Timótheo, Hippólito, et Symphoriáno, dexteram super nos tuæ propitiatiónis exténde. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

In I. Nocturno.

De Cánticis canticórum.

Lectio j. Cap. viij. b

UÆ est ista, quæ ascéndit de deserto, delíciis áffluens, inníxa super diléctum suum? Sub árbore malo suscitávi te : ibi corrúpta est mater tua, ibi violáta est génitrix tua. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum : quia fortis est ut mors diléctio dura sicut inférnus æmulátio : lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum.

R. Vidi speciósam sicut colúmbam, ascendéntem désuper rivos aquárum : cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus : * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. **V.** Quæ est ista, quæ ascéndit per désertum sicut virgula fumi, ex aromátibus myrrhæ et thuris? — Et sicut dies.

Lectio ij.

Aquæ multæ non potuérunt exstinguere caritátem, nec flúmina óbtruent illam : si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despiciet eam. Soror nostra parva, et úbera non habet : quid faciémus soróri nostræ in die quando alloquénda est? Si murus est, ædificémus super eum propugnácula argétea : si óstium est, compingámus illud tábulis cédrinis.

R. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cyprésus in monte Sion : quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. **V.** Et sicut cinnamómum et balsamum aromatizans. — Dedi.

Lectio iij.

EGO murus : et úbera mea sicut turris, ex quo facta sum coram eo quasi pacem repériens. Vínea fuit pacífico in ea, quæ habet pópulos : trádidit eam custódis, vir affert pro fructu ejus mille argéteos. Vínea mea coram me est. Mille tui pacifici, et ducéti his, qui custodiunt fructus ejus. Quæ hábitas in hortis, amíci

auscúltant : fac me audíre vocem tuam. Fuge dilécte mi, et assimílare cápree hinnulóque cervórum super montes arómatum.

R. Quæ est ista quæ processit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? *** Vidérunt eam filíæ Sion, et beátam dixerunt, et regínæ laudavérunt eam. V.** Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. — Vidérunt. **Gloria Patri. Vidérunt.**

In II. Nocturno.

V. Assúpta est María in cœlum, gaudent Angeli. **R.** Laudántes benedicunt Dóminum.

De Sermóne sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. iv. de Assumptione B. M. V. circa médium.

Lectio íb.

NON est équidem quod me magis deléctet, sed nec est quod térreat magis, quam de glória Virgínis Mariæ habere sermóne. Ecce enim si in ea laudávero virginitátem, mihi multæ virgines post eam vidéntur offérrí. Si humilitátem prædicávero, inveniéntur forte vel pauci, qui (docénte Fílio ejus)

mites facti sunt et húmiles corde. Si magnificáre volúero misericórdiæ ejus multitudínem, sunt áliqui misericórdiæ viri, étiam et mulíeres. Unum est in quo nec primam símilem visa est, nec habere sequéntem, gáudia matris habens cum virginitátis honóre. Mariæ privilégium est, non dábitur álteri : singuláre est, sed contínuo étiam indicíbile invenitur.

R. Ornátam monílibus filíam Jerúsalem Dóminus concupívit : *** Et vidéntes eam filíæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes : Unguéntum effúsum nomen tuum. V.** Astítit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. — Et.

Lectio b.

VERÚntamen non hoc tantum, si diligénter atténdas, sed céteras quoque virtútes singuláres prorsus invénies in Mariá, quæ videbántur esse comúnés. Quæ enim vel angélica púritas virginitáti illi áudeat comparári, quæ digna fuit Spíritus sancti sacrárium fieri, et habitáculum Filii Dei? Quanta vero, et quam pretiósa humilitátis virtus cum

tanta puritáte, cum innocéntia tanta, cum consciéntia prorsus absque delicto, imo cum tantæ grátie plenitúdine? Unde tibi humilitas, et tanta humilitas, o beáta? Digna plane quam respiceret Dóminus, cujus decórem concupísceret Rex, cujus odóre suavíssimo ab ætérno illo patérni sinus atraherétur accúbitu.

R. Beátam me dicent omnes generatiónes : *** Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. V.** Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. — Quia.

Lectio bj.

ECce jam quibus potúimus votis ascendéntem te ad Fílium dedúximus, et prosecúti sumus saltem a longe, Virgo benedicta. Sit pietátis tuæ, ipsam quam apud Deum grátiam invenísti, notam fácere mundo, reis véniam, medélam ægris, pusíllis corde robur, afflictis consolatióne, periclitántibus adjutórium et liberatióne sanctis tuis precibus obtinéndo. In hac quoque die solemnítatis et lætítiæ, dulcíssimum

Mariæ nomen cum laude invocántibus sérvulis, per te Regína clemens, grátie suæ múnere largiátur Jesus Christus, Fílius tuus, Dóminus noster, qui est super ómnia Deus benedictus in sæcula. Amen.

R. Beáta es Virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi : *** Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo.**

V. Ave María, grátia plena, Dóminus tecum. — Genuísti. **Gloria Patri. Genuísti.**

In III. Nocturno.

V. María Virgo assúpta est ad æthéreum thálammum. **R.** In quo Rex regum stelláto sedet sólio. **Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam.**

Lectio bj. Cap. x. g

IN illo tēpore : Intrávit Jesus in quoddam castéllum : et mulier quædam Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua. **Homília sancti Bernárdi Abbátis.**

Serm. ij. de Assumptione B. M. V.

Uid introisse eum dicimus in castéllum? Etiam in angustíssimum virgínalis

úteri diversórium intro-
ívit. Dénique et múlier
quædam excépit illum in
domum suam. Felix mú-
lier, cujus domus, Salva-
tóre suscepto, invénta est
munda quidem, sed plane
non vácuâ. Quis enim vá-
cuam díxerit, quam salú-
tat Angelus grátia ple-
nam? Neque hoc solum,
sed adhuc quoque in eam
superventúrum ásserit
Spirítum sanctum. Ad
quid putas, nisi ut étiam
superimpleat eam? Ad
quid, nisi ut adveniéntem
jam Spírítu plena sibi, eó-
dem superveniéntem, nobis
quoque superpléna et su-
peréfluens fiat?

✠. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis, * Proptérea
benedíxit te Deus in
æternum. ✠. Myrrha, et
gutta, et cásia a vesti-
méntis tuis, a dómibus
ebúrneis, ex quibus de-
lectavérunt te filia reg-
um in honóre tuo. —
Proptérea.

Lectio viij.

INtret ergo domum Sal-
vátor, et frequénter
visitet eam, quam pœni-
tens Lázarus mundat, or-
nat Martha, et María re-
plet internæ dédita con-
templatióni. Sed forte

curiósus quisquam requí-
rat, cur in præsentí evan-
gélíca lectiône nulla pror-
sus Lázari méntio fiat.
Arbitror sane, ne id qui-
dem a propósita similitú-
dine dissidére. Virginálem
étenim domum intélligi
volens Spírítus, síluit non
incóngrue pœniténtiam,
quæ malum útique comi-
tátur. Absit enim, ut pró-
prij quidquam inquina-
ménti domus hæc ali-
quándo habuisse dicatur,
ut in ea próinde scopa
Lázari quærerétur.

✠. Beáta es Virgo María,
Dei Génitrix, quæ credi-
dísti Dómino : perfectá
sunt in te quæ dicta sunt
tibi : ecce exaltáta es su-
per choros Angelórum :

* Intercéde pro nobis ad
Dóminum Deum nostrum.

✠. Ave María, grátia ple-
na, Dóminus tecum. —
Intercéde. Glória Patri.
Intercéde.

**Pro SS. Martyribus Timo-
theo, Hippolyto et Sym-
phoriano.**

Lectio ij.

TImótheus Antio-
chénus, Romam
véniens Melchiade
summo Pontífice, cum per
annum ibi Christi fidem
prædicásset, a Tarquínio

Urbis præfécito conjícitur
in víncula : et post diutúr-
nas cárceris ærumnas ad
idóla perdúctur, ut eis sa-
críficet. Quam impietátem
summa libertáte detestá-
tus, acerbissime cæditur,
et excarnificátum corpus
viva calce perfúnditur. In
quibus aliisque suppliciis
constans Martyr cápíte
pléctitur. Corpus via
Ostiénsi prope sepúlcrum
beáti Pauli Apóstoli sepe-
litur. Quo die étiam, Ale-
xáandro imperatóre, apud
Ostia Tiberína Hippólytus
Episcopus Portuénsis ob
præcláram fidei confes-
siónem mánibus pedibús-
que ligátis in altam fó-
veam aquis plenam præ-
cipitátus, martyrio coro-
nátus est, et ibídem a
Christiánis sepúltus. Quo
item die, Aureliáno impe-
ratóre, propter eámdem
fidem Augustodúni Sym-
phoriánus adoléscentis vá-
rie tortus est. Qui dum ad
últimum supplicium du-
cerétur, matrem ita cla-
mántem áudiens : Nate,
nate, memento æternæ
vitæ, cœlum súspice, et
ibi regnántem intúere :
tibi enim vita non erípi-
tur, sed mutátur in mé-
lius : fórtiter Jesu Christi

causa carnífici collum
præbuit.

Te Deum. i8.

**In Laud. fit Comm. sim-
plicis, Aña.** Vestri capílli
cápitis omnes numeráti
sunt : nolíte timére : mul-
tis passéribus meliôres
estis vos. ✠. Exsultábunt

**In ij. Vesp. fit Commem.
sequentis.**

DIE XXIII. AUGUSTI.

**S. Philippi Benitii
Confessoris. Duplex.**

**Omnia de Comm. Conf.
non Pont. [97] præter seq.**

Aña. Similábo eum viro
sapiénti, qui ædificávit
domum suam supra pe-
tram. ✠. Amávit eum.

Oratio.

DEus, qui per beátum
Philíppum Confessó-
rem tuum, exímium nobis
humilitátis exéplum tri-
buísti : da fámulis tuis
próspera mundi ex ejus
imitatióne despícere, et
cœlestia semper inquire-
re. Per Dóminum.

**In j. Nocturno, Lectiones
de Scriptura occurrente.**

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Hilíppus ex nóbili
Benitiórum famí-
lia Floréntiæ na-
tus, futúre sanctitátis jam

inde ab incunábulis indí-
cium præbuit. Vix enim
quintum ætátis mensem
ingressus, linguam in vo-
ces mirífice solvit, horta-
túsque fuit matrem, ut
Deíparæ Servis eleemó-
synam impertiret. Adolé-
scens, dum Parísiiis litte-
rarum stúdia cum pietátis
ardóre conjúngeret, plú-
rimos ad cœlestis pátriæ
desidérium inflammávit.
Revérsus in pátriam, et
singulári visióne a beatís-
sima Vírgine in Servórum
suórum famíliam nuper
institútam vocátus, in Sen-
nárii montis antrum con-
cæssit, ubi ásperam qui-
dem jugi córporis casti-
gatióne, sed Christi Dó-
mini cruciátuum medita-
tióne suávem vitam duxit:
indéque per univérsam
pene Európan, magnám-
que Asiæ partem, quam
evangélicis prædicatióni-
bus obívit, sodalítia Se-
ptem Dolórum Dei Matris
instituit, suúmque órdis-
nem exímio virtútum
exémpló propagávit.

℞. Honéstum fecit illum
Dóminus, et custodívit
eum ab inimícis, et a se-
ductóribus tutávit illum :
* Et dedit illi claritátem
ætérrnam. ℞. Justum de-

dúxit Dóminus per vias
rectas, et osténdit illi re-
gnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

DIvinæ caritátis et ca-
thólicæ fidei dila-
tándæ ardóre vehemé-
ter accensus, sui órdis Ge-
nerális relúctans, atque in-
vítus renuntiátus, fratres
ad prædicándum Christi
Evangélium in Scythiam
misit; ipse vero plúrimas
Itáliæ urbes concúrsans,
gliscéntes in eis civium
discórdias compósuit, mul-
tásque ad Románi Pontí-
ficis obediéntiam revocá-
vit; nihílque de stúdio
aliénæ salutis omíttens,
perditíssimos hómines e
vitiórum cæno ad pœni-
téntiam, ac Jesu Christi
amórem perdúxit. Oratió-
ni summópere addíctus,
sæpe in écstasim rapi vi-
sus est. Virginitátem vero
ádeo cóluit, ut ad extré-
mum usque spíritum vo-
luntáriis ac duríssimis
supplicíis illibátam custo-
díderit.

℞. Amávit eum Dómi-
nus, et ornávit eum : stol-
lam glóriæ induit eum,
* Et ad portas paradísi
coronávit eum. ℞. Induit
eum Dóminus lorícá fí-
dei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vj.

Efflóruit in eo júgiter
singuláris erga páu-
peres misericórdia; sed
præcipue cum apud Cami-
liánum agri Senénsis vi-
cum leproso nudo eleemó-
synam peténti própriam,
qua indútus erat, vestem
fuit elargítus; qua ille
contéctus, statim a lepra
mundátus est. Cujus mi-
ráculi cum longe latéque
fama manásset, nonnúlli
ex Cardinálibus, qui Vi-
térbium, Cleménte quarto
vita functo, pro successó-
re deligéndo convénierant,
in Philippum, cujus cœlé-
stem étiam prudéntiam
perspéctam habébant, in-
tendérunt. Quo compérto
vir Dei, ne forte pastorá-
lis regíminis onus subíre
cogerétur, apud Tuniá-
tum montem tándiu delí-
tuit, donec Gregórius dé-
cimú Pontífex máximus
fúerit renuntiátus; ubi
bálneis, quæ étiam hódie
sancti Philíppi vocántur,
virtútem sanándi morbos
suis précibus impetrávit.
Dénique Tudérti anno
millésimo ducentésimo
octogésimo quinto in
Christi Dómini e cruce
pendéntis ampléxu, quem
suum appellábat librum,

sanctíssime ex hac vita
migrávit. Ad ejus túmu-
lum cæci visum, claudi
gressum, mórtui vitam
recepérunt. Quibus aliís-
que plúrimis fulgéntem
signis Clemens décimus
Pontífex máximus Sanctórum
número ascrípsit.

℞. Iste homo. [105]

In iij. Nocturno, Homil.
Pusillum gregem. de Com-
muni ij. loco. [115]

Ubi Festum S. Bartholo-
mæi celebratur die se-
quenti, pro Vigilia legitur
Lectio ix. de Homilia. Cum
cuncta sacra. ut in Vigi-
lia Apostolorum [1] cum
Comm. ejusdem Vigil. in
Laud., Aña et ℞. de Feria
occurr., ut in Psalterio.

Oratio.

DA quæsumus omnipo-
tens Deus : ut beáti
Bartholomæi Apóstoli tui,
quam prævenimus, vene-
ránda solémnitatis, et de-
votióne nobis áugeat, et
salútem. Per Dóminum
nostrum.

Vesperæ de sequenti.

In Vigilia
S. Bartholomæi
Apostoli

Romæ celebratur Festum
ejusdem die xxv. Augusti.
Tres Lectiones leguntur

de Homilia. Cum cuncta sacra. ut in Vigilia Apostolorum. [1] **R.** de Feria occurrente. Ad Laudes ut in Psalterio : et dicuntur Preces feriales flexis genibus. Oratio ut supra.

DIE XXIV. VEL XXV.
AUGUSTI.

S. Bartholomæi
Apostoli.

Duplex ij. classis.

Omnia de Communi
Apostolorum [2] præter
sequentia.

Oratio.

OMnipotens sempiternè
Deus, qui hujus dièi
venerandam sanctamque

lætitiàm in beàti Apóstoli
tui Bartholomæi festivi-
tate tribuisti : da Ecclé-
siæ tuæ, quæsumus, et
amare quod credidit, et
prædicare quod dócuit.
Per Dóminum.

Commem. præced. Añã.

Hic vir despiciens mun-
dum et terræna, trium-
phans, divitias cœlo cón-
didit ore, manu.

V. Justum deduxit.

Oratio ut supra. 753.

In j. Nocturno, Lectio-
nes. Sic nos existimet. de
Communi. [9]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Bartholomæus Apó-
stolus, Galilæus,
cum in Indiam ci-
teriorem, quæ ei in orbis
terrarum sortitiõne ad
prædicandum Jesu Christi
Evangélium obvenerat,
progrèssus esset ; advên-
tum Dómini Jesu juxta
sancti Matthæi Evangé-
lium illis Géntibus præ-
dicavit. Sed cum in ea
provincia plúrimos ad Je-
sum Christum convertis-
set, multos labóres cala-
mitatésque perpèssus ven-
nit in majórem Armé-
niam.

R. Vidi conjúctos viros
habéntes spléndidas ve-

stes, et Angelus Dómini
locútus est ad me, dicens :
* Isti sunt viri sancti facti
amíci Dei. **V.** Vidi Ange-
lum Dei fortem, volántem
per médium cœlum, voce
magna clamántem, et di-
céntem. — Isti sunt.

Lectio v.

IBI Polymium regem, et
cónjugem ejus, ac præ-
tèrea duódecim civitatés
ad christíanam fidem per-
dúxit. Quæ res in eum ma-
gnam invidiam concitávit
illius gentis sacerdotum.
Nam usque ádeo Astya-
gem Polymii regis fra-
trem in Apóstolum incen-
dérunt, ut is vivo Bartho-
lomæo pellem crudéliter
détrahi jússerit, ac caput
abscindi : quo in marty-
rio ánimam Deo réddidit.

R. Beati estis cum male-
dixerint vobis hómines,
et persecúti vos fuerint,
et dixerint omne malum
advèrsus vos, mentiéntes,
propter me : * Gaudéte et
exultáte, quóniam mer-
ces vestra copiõsa est in
cœlis. **V.** Cum vos óderint
hómines, et cum separá-
verint vos, et exprobrá-
verint, et ejécerint nomen
vestrum tamquam ma-
lum propter Fílium hómi-
nis. — Gaudéte.

Lectio vij.

EJus corpus Albáni, quæ
est urbs majóris Ar-
méniæ, ubi is passus fue-
rat, sepúltum est : quod
póstea ad Líparam insu-
lam delátum, inde Bene-
véntum translátum est :
postrémo Romam ab
Othóne tertio imperatóre
portátum, in Tíberis ín-
sula, in ecclésia ejus nó-
mine Deo dicata collocá-
tum fuit. Agitur autem
Romæ dies festus octávo
Kaléndas Septémbris, et
per octo consequéntes dies
illa basilíca magna pópuli
frequéntia celebrátur.

R. Isti sunt. [13]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. vj. b

IN illo tẽpore : Exiit
Jesus in montem orá-
re, et erat pernóctans in
oratiõne Dei. Et cum dies
factus esset, vocávit discí-
pulos suos. Et reliqua.
Homilia sancti Ambrósii
Episcopi.

Lib. 5. Comment. in Lucae
cap. vj. post init.

Mnes magni, omnes
sublimes montem
ascéndunt. Non
enim cuiúmque Prophéta
dicit : Ascende in montem

excelsum qui evangelizas Sion : exalta in virtute vocem tuam qui evangelizas Jerusalem. Non vestigiis corporalibus, sed factis sublimioribus in hunc montem ascende, et sequere Christum, ut ipse esse mons possis. Montes enim in circuitu ejus. Quare in Evangelio invenies solos cum Domino montem ascendisse discipulos. Orat ergo Dominus, non ut pro se obsecret, sed ut pro me impetret. Nam etsi omnia posuerit Pater in potestate Filii : Filius tamen ut hominis formam impleret, obsecrandum Patrem putat esse pro nobis, quia advocatus est noster.

✠. Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo : * Calicem Domini bibebunt, et amici Dei facti sunt. ✠. In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terrae verba eorum. — Calicem.

Lectio viij.

ET erat, inquit, pernoctans in oratione Dei. Species tibi Christiane datur, forma praescribitur, quam debeas aemulari. Quid enim te pro salute

tua facere oportet, quando pro te Christus in oratione pernoctat? Quid te facere convenit, cum vis aliquod pietatis officium adorari, quando Christus missurus Apostolos, oravit prius, et solus oravit? Nec usquam alibi, si non fallor, orasse cum Apostolis reperitur : ubique solus obsecrat. Dei enim consilium humana vota non capiunt : nec quisquam interiorum potest esse particeps Christi.

✠. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in caritate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam : * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna. ✠. Sancti per fidem vicerrunt regna, operati sunt justitiam. — Quorum. Gloria Patri. Quorum.

Lectio ix.

VOCavit, inquit, discipulos suos, et elegit duodecim ex ipsis, quos ad propagandum auxilium salutis humanae per terrarum orbem satores fidei destinaret. Simul advertit caeleste consilium : non sapientes aliquos, non divites, non nobiles, sed piscatores et publicanos, quos dirigeret, elegit : ne

traduxisse prudentia, ne redemisse divitiis, ne potentiae nobilitatisque auctoritate traxisse aliquos ad suam gratiam videretur : ut veritatis ratio, non disputationis gratia praevaleret. Te Deum. 18.

In ij. Vesp. Comm. seq.

DIE XXV. VEL XXVI.
AUGUSTI.

**S. Ludovici
Confessoris. Duplex.**

**Omnia de Comm. Conf.
non Pont. [97] praeter seq.**

Añ. Similabo eum viro sapienti, qui aedificavit domum suam supra petram. ✠. Amavit eum.

Oratio.

DEUS, qui beatum Ludovicum Confessorem tuum de terreno regno ad caelestis regni gloriam transtulisti : ejus quaesumus meritis et intercessione, Regis regum Jesu Christi Filii tui facias nos esse consortes. Qui tecum vivit.

Ubi vero Festum sancti Bartholomaei celebratur die xxv., de S. Ludovico fit die xxvj. et tunc in ij. Vesperis S. Bartholomaei, post Commem. S. Ludovici fit etiam Commem. S. Zephyrini ut infra : et

ad Matutinum in Hymno mutatur tertius versus. Lectio ix. de S. Zephyrino et Commem. de eo in Laudibus, ut infra. 762.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio ib.

LUDOVICUS nonus Galliae rex, duodecim annos natus, patre amisso, et in Blanchae matris sanctissima disciplina educatus, cum jam vigesimum annum in regno ageret, in morbum incidit : quo tempore cogitavit de recuperanda possessione Jerosolymorum. Quamobrem ubi convaluisset, vexillum ab Episcopo Parisiensi accepit : deinde mare cum ingenti exercitu trajiciens, primo proelio Saracenos fugavit. Sed cum ex pestilentia magna militum multitudo periisset, victus ipse captusque est.

✠. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a ductoribus tutavit illum : * Et dedit illi claritatem aeternam. ✠. Honestum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

REbus póstea cum Saracénis compósitis, liber rex, exercitúsque dimittitur. Quinque annis in Oriénte commorátus, plúrimos Christiános a barbarórum servitúte redémit, multos étiam infidèles ad Christi fidem convértit; prætérea áliquot Christianórum urbes refécit suis sumpibus. Interim mater ejus migrat e vita : quare domum redire cógitur, ubi totum se dedit pietátis officíis.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stollam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vj.

Multa ædificávit monastéria, et páuperum hospítia : beneficéntia egéntes sublevábat : frequens visébat agrótos; quibus ipse non solum suis sumpibus ómnia suppeditábat, sed étiam, quæ opus erant, mánibus ministrábat : vestítu vulgári utebátur, cilício ac jejúnio corpus assidue affligébat. Sed cum iterum transmisisset, bellum

Saracénis illatúrus, jamque castra in eórum conspéctu posuisset; pestilentia decéssit in illa oratione : Introibo in domum tuam, adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Ejus corpus póstea Lutétiam Parisiórum translátum est, quod in célebrí sancti Dionysii templo aservátur, et cólitur; caput vero in sacra æde sanctæ capéllæ. Ipse clarus miraculis a Bonifácio Papa octávo in Sanctórum número est relátus.

R. Iste homo. [105]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. xix. b

IN illo témpore : dixit Jesus discipulis suis : parábolam hanc : Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam accipere sibi regnum, et reverti. Et reliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 8. in Lucam.

Sonus ordo, ut vocatúrus Gentes, et Judæos jussúrus interfici, qui noluerunt regnare supra se Christum, hanc præmitteret compa-

rationem, ne diceretur, Nihil déderat pópulo Judæórum, unde póterat mélior fieri? ut quid ab eo, qui nihil recépit, exígitur? non mediocris ista est mna, quam supra múlier evangélica quia non invénit, lucérnam accéndit, lúmine quærít admóto, gratulátur invéntam.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viij.

Denique ex una decem mnas álius fecit, álius quinque. Fortásse iste morália habet, quia quinque sunt cóporis sensus : ille duplicia, id est, mystica legis, et morália probitátis. Unde et Matthæus quinque talénta et duo talénta pósuit. In quinque taléntis ut sint morália, in duóbus utrúmque, mysticum atque morále. Ita quod número inférius, re ubérius.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ar-

déntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a nuptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

ET hic póssumus decem mnas, decem verba intelligere, id est, legis doctrinam; quinque autem mnas, magistéria disciplinæ. Sed legisperítum in ómnibus volo esse perfectum. Non enim in sermóne, sed in virtúte est regnum Dei. Bene autem quia de Judæis dicit, duo soli multiplicátam pecúniam déferunt; non útique æris, sed dispensatiónis usúris. Alia est enim pecúniæ fénébris, ália doctrínæ cœlestis usúra.

Te Deum laudámius. 18.
In Vesp. Commem. seq.

DIE XXVI. AUGUSTI.

S. Zephyrini

Papæ et Martyris.

Añã Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram. **V.** Glória.